

Č. ev.: 22070/19-MUME
Naše č.j.: 5339/ZP/18/FRKA
Vyřizuje: František Kabelka, DiS.
T: +420 315 635 344
E: f.kabelka@melnik.cz
Mělník: 7.3.2019

Dle rozdělovníku**Příloha:** odvolání + příloha k odvolání

Věc: Vyrozumění o podaném odvolání proti rozhodnutí č.j. 5339/ZP/18/FRKA, ev.č. 7701/19-MUME, o neuznání vlastní honitby "Konrádov"

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Městský úřad Mělník, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán státní správy myslivosti, příslušný podle § 61 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), podle zákona č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností, a dále příslušný podle § 57 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, v platném znění, Vám tímto, jako účastníkům řízení, zasílá v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, stejnopis podaného odvolání proti rozhodnutí MěÚ Mělník č.j. 5339/ZP/18/FRKA, ev.č. 7701/19-MUME, o neuznání vlastní honitby "Konrádov", a zároveň Vás vyzývá, abyste se k tomuto odvolání vyjádřili, a to nejpozději do 10 dnů od sejmutí tohoto vyrozumění z úřední desky.

František Kabelka, DiS.

referent státní správy myslivosti

odboru životního prostředí a zemědělství

Adresa: Městský úřad Mělník
náměstí Míru 1
276 01 Mělník

T: +420 315 635 111
F: +420 315 622 318
E: mu@melnik.cz

Bankovní spojení: ČS Mělník 27-0460004379/0800
DIČ: CZ00237051
IČO: 00237051

ID datové chránky: hqjb2kg

datum vyvěšení 12.3.2019

datum sejmutí 28.3.2019

Toto vyrozumění musí být podle ustanovení § 25 odst. 3 správního řádu vyvěšeno na dobu nejméně 15 dnů.

Účastníci řízení:

Širmer Karel, Varšavská 1042/24, 120 00 Praha 2 - Vinohrady
Širmerová Zdena, náměstí Komenského 98, 533 74 Horní Jelení
Zerzánová Yvona, náměstí Komenského 98, 533 74 Horní Jelení
Žerebný Jiří, Pod Homolkou 85/22, 150 00 Praha 5 - Motol
Gardavský Pavel, Lupáčova 341/19, 130 00 Praha 3 - Žižkov
Gardavská Milada, Lupáčova 341/19, 130 00 Praha 3 - Žižkov
Bíbová Vladimíra, Ing., Ostromečská 1383/14, 130 00 Praha 3 - Žižkov
Pivoňková Eva, Škábova 3058/3, 106 00 Praha 10 - Záběhlce
Kyhosová Renata, Třebízského 1071/15, 250 88 Čelákovice
Šandová Ivana, Sportovní 3205, 276 01 Mělník
Gardavský Martin, Kubelíkova 1155/44, 130 00 Praha 3 - Žižkov
Švehlová Bělohradská Hana, Konrádov č. ev. 5, 472 01 Blatce
Němeček Vít, Mikulandská 121/6, 110 00 Praha 1 - Nové Město
Znášik Anton, č. p. 70, 277 32 Liblice
Zaorálková Karolína, BBA, č. p. 42, 277 21 Vidim
Dastych Antonín, č. p. 61, 262 42 Vysoká u Příbramě
Niang Mamadou, Tyršova 277, 252 66 Libčice nad Vltavou
Plaček Jan, č. p. 8, 277 21 Vidim
Drbal Tomáš, V Rybníčkách 432/10, 100 00 Praha 10 - Strašnice

Rozdělovník:

K vyvěšení na úřední desce:

Městský úřad Mělník, odbor vnitřních věcí, náměstí Míru 1, 276 01 Mělník
Obec Dobřeň, Jestřebice č.30, 277 23 Kokořín
Obec Blatce, Houska 79, 472 01 Doksy
Městský úřad Mšeno, nám. Míru 1, 277 35 Mšeno
Obec Vidim, Vidim 45, 277 21 Vidim

Na vědomí:

Městský úřad Česká Lípa, Odbor životního prostředí, Náměstí T. G. Masaryka 1, 470 01 Česká Lípa

Krajský úřad Středočeského kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství
Zborovská 11
150 21 Praha 5 - Smíchov

Prostřednictvím

Městský úřad Mělník
Odbor životního prostředí a zemědělství
náměstí Míru 1
276 01 Mělník

V Praze dne 4. 2. 2019

Věc: Odvolání proti rozhodnutí o neuznání vlastní honitby „Konrádov“ vedené pod č.j. 5339/ZP/18/FRKA ze dne 21. 1. 2019

Česká provincie Řádu sv. Augustina (*dále jen „Řád“ či „odvolatel“*) jakožto účastník řízení dle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu, obdrželo dne 24. 1. 2019 rozhodnutí Městského úřadu Mělník, Odboru životního prostředí a zemědělství, vedeném pod č.j. 5339/ZP/18/FRKA ze dne 21. 1. 2019 (*dále jen „rozhodnutí“*), ve věci neuznání vlastní honitby „Konrádov“. Proti tomuto rozhodnutí o neuznání honitby podává řád jako účastník řízení v zákonem stanovené lhůtě toto svoje

odvolání

a žádáme nadřízený správní orgán o přezkoumání rozhodnutí a řízení, jenž mu předcházelo. Odvolání proti rozhodnutí je podáno v nesouhlasných důvodech vyřčených ve výroku rozhodnutí a také je napadáno odůvodnění v plném rozsahu.

Důvodem vydaného rozhodnutí o neuznání vlastní honitby Konrádov je rozpor s ust. § 17 odst. 5 a 6 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, v platném znění (*dále jen „ZoM“*), tj. z důvodu nevhodného tvaru a nesouvislosti vlastních honebních pozemků parc. č. 99/18 a 415/1, oba v k.ú. Tubož, s pozemky parc. č. 123/1 a 338/1, oba rovněž v k.ú. Tubož.

I.

1)

V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno: „že se jedná o honitbu nevhodného tvaru, jelikož by se skládala ze dvou větších částí propojených úzkým pásem, táhnoucím se v délce cca 2 km. Tyto dvě části (západní část navržená na území stávající honitby Dobřeň a východní část navržená na území stávající honitby Tubož) by samy o sobě nedosahovaly výměry 500 ha vlastních pozemků žadatele a propojení

mezi těmito částmi by mělo šířku v nejužším místě cca 60 m a v nejširším cca 300 m. **S největší pravděpodobností** by se tak jednalo o dvě, na sobě nezávislé lokality, se zcela odlišnou populací zvěře. Totiž předpoklad, že by mezi sebou tato zvěř migrovala po předmětném a z našeho pohledu „účelovém“ propojení, by bylo mírně řečeno velmi diskutabilní. Nehledě na samotný fakt, že by činnosti jako lov zvěře, ale i např. dohledávka postřelené zvěře, či příkrmování zvěře v již zmíněném pruhu, vzhledem k jeho šířce a délce, byly velmi problematické, ba dokonce nemožné“.

S tímto odůvodněním správního orgánu se řád neztotožňuje, jelikož dle ust. § 17 odst. 6 ZoM je jasně uvedeno: „Při tvorbě honiteb se musí přihlížet k jejich tvaru nelze vytvořit ani uznat honitbu, která **má tvar úzkého pozemkového pruhu v nejširším místě širokém jen 500 m.**“ Dle mapového podkladu a soupisu vlastních pozemků, které byly nedílnou součástí podaného návrhu na uznání honitby je jasně patrné, že se nejedná o úzký pozemkový pruh. Jedná se o dvě části, které jsou v nejširší části široké

2,9 km, resp. 2,3 km. Na základě těchto parametrů je zřejmé, že navržená honitba není v rozporu s ust. § 17 odst. 6 ZoM.

S tvrzením správního orgánu, že každá samostatná část by nedosahovala výměry 500 ha, nejde nesouhlasit, nicméně právě z důvodu nemožnosti vytvořit dvě samostatné honitby, byl podán návrh na vytvoření jedné honitby vlastní. Ovšem s tvrzením účelového propojení nelze souhlasit, jelikož řádu byly pozemky navržené do honitby vlastní vráceny na základě zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, z kterých při tvorbě honitby vycházel.

Správní orgán ve svém dosti strohém odůvodnění uvádí činnosti, které jsou v předmětném propojení velmi problematické, či nemožné. Jedna z činností je lov. Zákon o myslivosti nikterak nezakazuje lov zvěře v jakékoliv části honitby, mimo ust. § 46 odst. 1 písm. s), tj. lovit zvěř na čekané ve vzdálenosti do 200 m od hranic sousední honitby. Tedy v této části je lov omezen stejně, jako v jiných okrajových částech honitby. Stejně tak je tomu s umístováním mysliveckých zařízení a příkrmování zvěře. ZoM ve svém ust. § 11 odst. 4 uvádí: „uživatel honitby je povinen provozovat krmelce, zásypy, slániska a napajedla a v době nouze zvěř řádně příkrmovat. Počty a objemy těchto zařízení se uvádějí v plánu mysliveckého hospodaření a v ročním statistickém výkazu“. Z tohoto výkladu je jasně patrné, že uživatel má povinnost provozovat zařízení a v době nouze řádně příkrmovat, nicméně počet a umístění je na uvážení uživatele honitby (krom omezení ust. § 46 odst. 1 písm. s) ZoM).

Správní orgán při rozhodování o neuznání honitby vycházel převážně z nevhodného tvaru honitby a činností „problematickým spojením“ zhoršené, nicméně kdyby takový tvar nebyl vzhledem k terénním a vlastnickým vztahům umožněn, nebyla by z výše citovaných důvodů ani zákonodárcem dána možnost v okrajových částech honiteb vytvářet výběžky (viz. ust. § 17 odst. 6, věta třetí ZoM).

Odůvodnění správního orgánu, že by se honitba skládala ze dvou lokalit, se zcela odlišnou populací zvěří nemá oporu v žádném ust. ZoM. Právo myslivosti se odvíjí přímo od vlastnického práva ke zvěři, resp. ke zvěři neulovené. Zvěř, která je chápána napříč právními úpravami různě, je zpravidla označována jako *res nullius*, tedy věc nepatřící nikomu. Tento přístup je podmíněn skutečností, že zvěř se pohybuje volně bez ohledu na hranice pozemků a nelze ztotožnit vlastnické právo k pozemku, na němž se zvěř pohybuje s vlastnickým právem zvěře. Zvěř tedy nepředstavuje plod pozemku, ale samostatný předmět vlastnického práva. Stát, suverén na svém území, je právě z tohoto důvodu oprávněn regulovat práva ke zvěři. Předmětem práva myslivosti je tedy zvěř, která v abstraktní rovině představuje především přírodní bohatství, které si stát vytkl za cíl chránit. Závažnost a zásadnost této ochrany je dána především skutečností, že ochrana přírodních hodnot se stala předmětem regulace

přímo v Ústavě České republiky, podle jejíhož čl. 7 stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství. Z výše uvedeného vyplývá, že zvěř je brána v potaz jako celek, která nerozlišuje hranice honiteb a není tedy možné při migraci brát v potaz teritoria jednotlivých populací. Akční rádius spárkaté zvěře má cca od 1000 ha u srnčí do 5000 ha u zvěře jelení. Z těchto hodnot je zřejmé, že v průměrně veliké honitbě na území České republiky nelze brát na zřetel rozdílnost populací zvěře.

2)

Druhý z důvodů neuznání honitby je dle předmětného rozhodnutí „*zjevná nesouvislost honebních pozemků, konkrétně pozemků parc. č. 99/18 a 415/1 oba v k.ú. Tumbož s pozemky parc. č. 123/1 a 338/1, oba rovněž v k.ú. Tumbož.*“ Správní orgán tuto část výroku zopakoval v odůvodnění, aniž by ji jakkoliv specifikoval. Bližší vodítko našel odvolatel při opakovaném nahlédnutí do spisu, které bylo umožněno dne 1.2.2019 (při prvním pokusu o nahlédnutí do spisu nebyla zplnomocněnému zástupci tato možnost umožněna, důvodem OSSM bylo již vydané rozhodnutí a tedy uzavření spisu, datum znemožněního nahlížení 28.1. – porušení ust. § 38 odst. 1 a 5 zákona č. 500/2004 Sb.), a to ve vyjádření

Ing. Mgr. Bc. Václava Holého, jenž zastupuje účastníka řízení pana Jiřího Linharta. V tomto vyjádření je uveden důvod přerušování honebních pozemků silnicí.

Zjevná nesouvislost, kterou jak uvádí ve vyjádření Ing. Holý, kterou dále pouhým „papouškováním“ dále cituje správní orgán, jenž se opírá o rozsudek prvorepublikového správního soudu, který rozhodoval v jiném právním prostředí a za platnosti odlišných (v té době zřejmě ještě Rakousko-Uherských) zákonů a dále o rozsudek Krajského soudu č. 22 Ca 442/2004-56, kde bylo řešeno spojení pozemků ležících mezi silnicí 1. třídy, již tvoří překážku pro zvěř. Nicméně silnice, která je uvažována jako úzký pozemkový pruh splňuje definici uvedenou v ust. § 2 písm. g). Tento úzký pozemkový pruh také nenarušuje volný a bezpečný průchod zvěří.

K tomuto odvolatel přikládá rozhodnutí ústředního orgánu státní správy myslivosti, tj. rozhodnutí Ministerstva zemědělství vedené pod č.j. 70554/2017-MZE-16233 ze dne 7. 12. 2017, kde na str. 8 a 9 pojem úzký pozemkový pruh ve spojitosti s vlastnictvím.

Z výše uvedeného je zřejmé, že správní orgán nepostupoval v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*), jelikož nebyl zjištěn skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán se v odůvodnění zmiňuje o terénním šetření (z hlediska ZoM, správního řádu a kontrolního řádu pojem dosti neurčitý), nicméně záznam o tomto „šetření“ není ve spise založen.

II.

Odvolateli není známo, proč je pan Jiří Linhart, nar. 25. 6. 1936, Vidim 81, Liběchov, jakožto uživatel honitby Dobřeň ve vlastnictví Lesy České republiky, s.p. veden jako účastník řízení dle ust. 27 odst. 1 písm. a) správního řádu. Pan Linhart je pouze uživatelem honitby na základě smlouvy mezi ním a Lesy ČR v honitbě vlastní, která kvůli změně vlastnictví honebních pozemků v roce 2015 nesplňuje definici honitby vlastní dle ZoM.

III.

Současná právní úprava, jak je provedena ZoM rozlišuje dvě kategorie myslivost a právo myslivosti. ZoM definuje myslivost (ust. § 2 písm. a) jako soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součástí ekosystému. Právem myslivosti rozumí ZoM (ust. § 2 písm. h) souhrn práv

a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stádía a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků. Z uvedených definic plyne, že podstata myslivosti v české právní úpravě směřuje v prvé řadě k naplnění zmíněného ústavního cíle, tedy k ochraně zvěře, jež tvoří součástí ekosystému. I tato část má dvě mince, jednou je ochrana zvěře a péče o ni a druhou významně omezené právo lovu, jehož prvotním cílem je především regulace stavu zvěře ve vztahu k životnímu prostředí, ve kterém žije. Z této dikce vyplývá, že největší zájem o to, aby byly zájmy myslivosti, ochrany prostředí a vlastníka v rovnováze, dosáhne to s největší mírou pravděpodobnosti a úspěchu právě vlastník, splňuje-li náležitosti ZoM.

Ze zaběhlé praxe je známo, že uživatel honitby, který nemá vlastnický, pachtovní, nebo obdobný vztah k honebním pozemkům, je z velké části veden k lovu zvěře trofejové a nikoliv zvěře holé, která je z velké míry nositelkou produkce. Následkem toho dochází k zvyšování stavů zvěře a také ke zvyšování rizika možných škod zvěří. ZoM sice v ust. § 53 a následujících pamatuje na škody zvěří a jejich vymáhání, nicméně dle zákona č. 89/2012 Sb., se musí škodám předcházet (obzvláště na životním prostředí) a o to má největší zájem vlastník pozemků. Také ZoM klade při procesu tvorby honiteb důraz na vlastnictví honebních pozemků, kterým by v co nejvyšší možné míře měli disponovat navrhovatelé nových honiteb. Uvedený princip je zřejmý např. z ust. § 18 odst. 2 ZoM, dle kterého může návrh na uznání honitby podat vlastník souvislých honebních pozemků. Proto je nezbytné v posuzování věci přihlídnout k zásadě proporcionality takového zásahu, která zahrnuje tři kritéria,

tj. kritérium vhodnosti, potřebnosti a přiměřenosti.

IV.

Z napadeného rozhodnutí vyplývá skutečnost, že správní orgán nepostupoval plně v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož v odůvodnění nebyly uvedeny důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Správní orgán se pouze ztotožnil s vyjádřením účastníka řízení, přičemž vůbec nebral v potaz kroky, které předcházely podáním návrhu na uznání honitby, kdy byly veškeré podklady uznány a jim odsouhlaseny.

V.

Na základě všeho výše uvedeného navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí dle ust. § 90 odst. 1 správního řádu, **zrušeno** a věc vrácena k novému projednání, nebo **změněno**.

Za Českou provincii Řádu sv. Augustína

Juan Ignacio Provecho Lopez, OSA

Příloha: Rozhodnutí MZe, č.j. 70544/2017-MZE-16233 ze dne 7. 12. 2107

ČESKÁ PROVINCE
ŘÁDU SV. AUGUSTINA
Josefská 8
118 01 PRAHA 1